

PAAVALI JOUTUU HAAKSIRIKKOOKIN

1. Kertomuksen taustatietoja

a) Kertomuksen tapahtumapaikka

Merellä, matkalla Kesareasta Roomaan, keisarin eteen. Roomaan ei vielä onnistuttu pääsemään, vaan he ajautuivat myrskyssä Meliten (Malta) saarelle.

b) Ajallinen yhteys muihin kertomuksiin

Jatkoa edelliseen

c) Kertomuksessa esiintyvät henkilöt

- ✚ Julius, keisarillisen sotaväenosaston sadanpäämies
- ✚ Tässä mainitaan Aristarkus, juutalaiskristitty Makedonian Tessalonikasta. Hän oli Paavalin mukana tämän kolmannella lähetysmatkalla ja oli myös Efesossa, kun koko kaupunki hopeaseppiensä yllytyksestä nousi Paavalia ja hänen julistustaan vastaan. Paavalin ollessa vankina Roomassa oli Aristarkus hänen vankitoverinaan.

8.11.2015

d) Vieraat termit

2. Itse kertomus Raamatusta rinnakkaispaikkoineen
Apt. 27. luku 1–44.

Kun oli päätetty, että meidän oli purjehtiminen Italiaan (Roomaan), annettiin Paavali ja muutamat muut vangit erään Julius nimisen, keisarilliseen sotaväenosastoon kuuluvan sadanpäämiehen haltuun. Me astuimme adramyttiläiseen laivaan, jonka oli määrä purjehtia Aasian rannikkopaikkoihin, ja lähdimme merelle, ja seurassamme oli Aristarkus, makedonialainen Tessalonikasta.

Seuraavana päivänä laskimme Siidoniin. Julius kohteli Paavalia ystävällisesti ja salli hänen mennä ystäviensä luo hoitoa saamaan. Sieltä laskettuamme merelle purjehdimme Kypron suojaan, koska tuulet olivat vastaiset. Kun olimme merta purjehtien sivuuttaneet Kilikian ja Pamfylian, tulimme Myrraan, joka on Lykiassa. Siellä sadanpäämies tapasi aleksandrialaisen laivan, jonka oli määrä purjehtia Italiaan, ja siirsi meidät siihen.

Purjehtiminen oli vaivalloista ja vaarallista

Monta päivää me purjehdimme hitaasti ja pääsimme vaivoin Knidon kohdalle. Kun tuulelta emme päässeet sinne, purjehdimme Salmonen nenitse Kreetan suojaan. Vaivoin kuljettuamme liki sen rantaa saavuimme erääseen paikkaan, jonka nimi oli Kauniit Satamat ja jonka lähellä Lasaian kaupunki oli. Mutta kun paljon aikaa oli kulunut ja purjehtiminen jo oli vaarallista, sillä paastonaikakin oli jo ohi, varoitti Paavali heitä ja sanoi: "Miehet, minä näen,

että purjehtiminen käy vaivalloiseksi ja vaaralliseksi, ei ainoastaan lastille ja laivalle, vaan myös meidän hengellemme." Mutta sadanpäämies uskoi enemmän perämiestä ja laivanisäntää kuin Paavalin sanoja. Koska satama oli sopimaton talvehtimiseen, olivat useimmat sitä mieltä, että heidän oli sieltä lähdettävä, voidakseen ehkä päästä talvehtimaan Foiniksiin, erääseen Kreetan satamaan, joka antaa lounaaseen ja luoteeseen päin. Kun etelätuuli alkoi puhaltaa, luulivat he pääsevänsä tarkoituksensa perille, nostivat ankkurin ja kulkivat aivan likitse Kreetaa.

Laiva joutuu myrskyn kouriin

Mutta ennen pitkää syöksyi saaren päällitse rajua tuuli, niin sanottu koillismyrsky. Kun laiva ryöstäytyi sen mukaan eikä voinut nousta tuuleen, jätimme sen valtoihinsa ja jouduimme tuuliajolle. Päästyämme erään pienen, Klauda nimisen saaren suojaan me töin tuskin saimme venheen korjuuseen. Vedettyään sen ylös he ryhtyivät varokeinoihin ja sitoivat laivan ympäri köysiä, ja kun pelkäsivät ajautuvansa Syrteihin, laskivat he purjeet alas, ja niin he ajelehtivat.

Mutta kun rajuilma ankarasti ahdisti meitä, heittivät he seuraavana päivänä lastia mereen, ja kolmantena päivänä he omin käsin viskasivat mereen laivan kaluston. Mutta kun ei aurinkoa eikä tähtiä näkynyt moneen päivään ja kova myrsky painoi, katosi meiltä viimein kaikki pelastumisen toivo.

Paavali saa taivaallista vahvistusta ja hän vahvistaa matkaseuruettaan

Kun oli oltu kauan syömättä, niin Paavali nousi heidän keskellään ja sanoi: "Miehet, teidän olisi pitänyt noudattaa minun neuvoani eikä lähteä Kreetasta; siten olisitte säästyneet tästä vaivasta ja vahingosta. Mutta nyt minä kehotan teitä olemaan rohkealla mielellä, sillä ei yksikään teistä huku, ainoastaan laiva hukkuu. Sillä tänä yönä seiso minun luonani sen Jumalan enkeli, jonka oma minä olen ja jota minä myös palvelen, ja sanoi: 'Älä pelkää, Paavali, keisarin eteen sinun pitää menemän; ja katso, Jumala on lahjoittanut sinulle kaikki, jotka sinun kanssasi purjehtivat.' Olkaa sen tähden rohkealla mielellä, miehet; sillä minulla on se usko Jumalaan, että niin käy, kuin minulle on puhuttu. Mutta jollekin saarelle meidän täytyy viskautua."

Pieni toivo herää

Kun tuli neljästoista yö meidän ajelehtiessamme Adrianmerellä, tuntui merimiehistä keskiyön aikaan, että lähestyttiin jotakin maata. Luodattuaan he huomasivat syvyyden olevan kaksikymmentä sylvä, ja vähän matkaa kuljettuaan he taas luotasivat ja huomasivat syvyyden viideksitoista syleksi.

8.11.2015

Kun he pelkäsivät meidän viskautuvan karille, laskivat he laivan perästä neljä ankkuria ja odottivat ikävöiden päivän tuloa. Mutta merimiehet yrittivät paeta laivasta ja laskivat venheen mereen sillä tekosyyllä, että muka aikoivat keulapuolesta viedä ulos ankkureita. Silloin Paavali sanoi sadanpäämiehelle ja sotilaille: "Jos nuo eivät pysy laivassa, niin te ette voi pelastua." Silloin sotamiehet hakkasivat poikki venheen köydet ja päästivät sen menemään.

Kaksi viikkoa ilman ruokaa

Vähää ennen päivän tuloa Paavali kehotti kaikkia nauttimaan ruokaa, sanoen: "Tänään olette jo neljäntoista päivää odottaneet ja olleet syömättä ettekä ole mitään ravintoa ottaneet. Sen tähden minä kehotan teitä nauttimaan ruokaa, sillä se on tarpeen meidän pelastuaksemme; sillä ei yhdeltäkään teistä ole hiuskarvaakaan päästä katoava." Tämän sanottuaan hän otti leivän ja kiitti Jumalaa kaikkien tähden, mursi ja rupesi syömään. Silloin kaikki tulivat rohkealle mielelle ja ottivat hekin ruokaa. Meitä oli laivassa kaikkiaan kaksisataa seitsemänkymmentä kuusi henkeä. Kun he olivat tulleet ravituiksi, kevensivät he laivaa heittämällä viljan mereen.

Kaikki pelastuvat

Päivän tultua he eivät tunteneet maata, mutta huomasivat lahden, jossa oli sopiva ranta; siihen he päättivät, jos mahdollista, laskea laivan. He hakkasivat ankkuriköydet poikki ja jättivät ankkurit mereen; samalla he päästivät peräsinten nuorat, nostivat keulapurjeen tuuleen ja ohjasivat rantaa kohti. Mutta he joutuivat riutalle ja antoivat laivan törmätä siihen; keulapuoli tarttui kiinni ja jäi liikkumattomaksi, mutta peräpuoli hajosi aaltojen voimasta. Niin sotamiehillä oli aikomus tappaa vangit, ettei kukaan pääsisi uimalla karkuun. Mutta sadanpäämies, joka tahtoi pelastaa Paavalin, esti heidät siitä aiikeesta ja käski uimataitoisten ensiksi heittäytyä veteen ja lähteä maihin ja sitten muiden, minkä laudoilla, minkä laivankappaleilla.

Näin kaikki pelastuivat maalle.

3. Kertomuksen keskeinen opetus

Herra on lähellä kaikkia, jotka häntä avuksensa huutavat, kaikkia, jotka totuudessa häntä avuksensa huutavat. Hän tekee, mitä häntä pelkääväiset halajavat, hän kuulee heidän huutonsa ja auttaa heitä. Ps. 145:18–19.

4. Muita vastaavia kertomuksia Raamatussa

Raamatussa kerrotaan muutamista pahoista myrskyistä merellä. Laiva, jolla Joonas matkusti, joutui merihätään. (VT4_21).

Jeesus tyynnytti myrskyn, kun opetuslasten vene oli uppoamaisillaan.
(UT1_18)

5. Opeteltava Raamatun lause

Olkaa lujat, ja olkoon teidän sydämenne rohkea, te kaikki, jotka Herraa odotatte. Ps. 31:25.

6. Lauluehdotus PK 126

Isän rakkaus ain loistaa niin kuin tuike majakan.
Mutta pienten lamppujemme Hän myös toivoo palavan.

Synnin yö on vaarallinen, vihan tyrskyt raivoaa.
Moni silloin toivon katsein rannan tulta tähystä.

Kauas ylle ulapoiden nosta lamppus loistamaan.
Ehkä jonkun merimiehen autat rantaan suojaisaan.

Oman lamppus tulta hoida, ruoki Herran Sanalla.
Purtes pieni kerran saapuu taivaan rantaan riemulla.

Sanat P.P. Bliss 1838-1876, sävel Josef Haydn = Leivolle

tai

SK 389 En pelkää kalliolla, jos onkin myrskysää.
Ei aallot sinne yllä ne vaikka tyrskyää.
Mun kallioni, Kristus, se kyllä kantaa mun.
Siks rauhallisna aivan mä siihen turvaudun.

Sanat Tuntematon, sävel = On kesän kirkas huomen.

7. Tehtäviä / kysymyksiä

8. Muuta huomioitavaa

"Herra, sinuun minä turvaan. Älä salli minun ikinä häpeään tulla, vapahda minut vanhurskaudessasi. Kallista korvasi minun puoleeni, riennä, pelasta minut. Ole minulle turvakallio, vuorilinna, johon minut pelastat. Sillä sinä olet minun kallioni ja linnani, ja nimesi tähden sinä minua johdat ja talutat. Sinä päästät minut verkosta, jonka he ovat eteeni virittäneet, sillä sinä olet minun turvani." Ps. 31:2-5.

